

MAAR WIE IS DAN DE VADER?

Blijspel in vier bedrijven

door

ASTRID BAIJS

en

JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MAAR WIE IS DAN DE VADER?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ASTRID BAIJS EN JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hein Draagsma

Dorethey Draagsma - zijn vrouw

Lydia Draagsma - de dochter

Oma - de moeder van Dorethey

Annette Balkenstein - de buurvrouw

Frans Balkenstein - de buurjongen

Harrie de Gooier - vriend van Annette

Gert de Bock - een vroegere vriend van Dorethey

Marietje 's Gravendele - huwelijkstherapeute

DECOR:

De keukens van beide huizen komen op de tuin uit, links het huis van Balkenstein, rechts het huis van Draagsma. Het geheel speelt zich af in de tuinen van de familie Draagsma en Balkenstein. Op de rechter achterkant van het toneel staat een schuurtje, die van Draagsma is. Op de linker achterkant staat een schutting van Balkenstein. Tussen de schuur en de schutting zit een gemeenschappelijke poort. Het huis van Balkenstein staat bij aanvang van het spel leeg. Er hangen witte lakens voor het keukenraam. Het tuinmeubilair van Draagsma is een samengeraapt zootje. Een ouwe leunstoel en dito tafeltje.

EERSTE BEDRIJF

(in de namiddag)

Als het doek opengaat, zien we dat Dorethey in de oude leunstoel zit en een brief leest. Zij is eenvoudig gekleed en draagt een schort. Rechts van de leunstoel staat een emmer op zijn kop.

DORETHEY (*kijkt even schichtig in het rond, leest brief dan vrij hard op*):
“Lieve Dorethey” ...(*kijkt verguld*) Dat ben ik dus...
(*leest weer*) “Lieve Dorethey”(*schudt haar hoofd, mompelt zachtjes, doch onhoorbaar, verder, zucht dan*) Je moest eens weten.... (*even later gaat de keukendeur open en komt Hein op, met een klein plantengietertje in zijn hand. Ook hij is eenvoudig, zelfs slordig gekleed. Hij kijkt verbolgen naar Dorethey, die niet door heeft dat hij in de tuin is gekomen. Na even loopt hij naar haar toe en kijkt op haar neer*)

HEIN (*bars*): Wat moet jij in mijn stoel?

DORETHEY (*schrikt op, stopt brief snel in haar bloesje*): Hein! Ben jij het lieverd?

HEIN: Nee. De koning van Saoedi Arabië. Nou goed?

DORETHEY (*schaapachtig*): De koning van...?

HEIN (*bars*): Uit mijn stoel vandaan!

DORETHEY: Uit jouw...? (*nu gehaast, staat snel op*)

HEIN (*gaat zitten steekt zijn hand uit*): Hier!

DORETHEY: Wat?

HEIN: Die brief die je aan het lezen was. Hier!

DORETHEY (*nerveus*): Eh... die brief, Hein? Welke brief?

HEIN: We gaan toch niet stom doen, hè? Of moet ik hem zelf uit je bloesje halen?

DORETHEY (*schrikt, houdt handen voor haar boezem*): Nee! Eh... ik bedoel... (*nu snel*) Je mag die brief gerust wel lezen, hoor.

HEIN (*spottend*): Zo, mag ik hem gerust wel lezen?

DORETHEY (*met hand naar bloesje toe*):Maar... hij is... eh... hij is wel van mijn moeder, hoor.

HEIN: Je moeder! Zeker weer last van d'r galstenen, d'r zwerende tenen, d'r blindedarm, die er al twintig jaar uit is, en haar eeuwige gezeur over vlekjes in haar nek, die helemaal geen vlekjes zijn, maar doodordinaire steenpuisten! Nee, die brief hoef ik niet te lezen!

DORETHEY: Gelukkig! Eh... Gelukkig ben jij niet zo, hè lieverd?

HEIN: Schei uit met dat “gelieverd” van je. (*zet gietertje op de omgekeerde emmer*) Je bent geen achttien meer, hè?

DORETHEY (*vleiend*): Nou Hein, soms voel ik me weleens...

HEIN: Tachtig!

DORETHEY (*legt arm om hem heen*): Nee hoor. Dan voel ik me echt achttien en dan zou ik best.....

HEIN: O nee! Ik wil helemaal niets meer. We hebben één dochter en dat is mij meer dan genoeg. Mijn taak zit er op!

DORETHEY (*verwonderd*): Hè, jouw taak?... Ach, mallerd. Dat bedoel ik toch niet. Ik zou best alles over willen doen. Het huwelijk en..

HEIN: Nou, vergeet het maar mooi! Dat gedeelte, zou ik dus zeker over willen slaan. Want toen wist ik nog niet, wat ik nou weet. Schiet nu maar op en zorg dat ik eens wat te bikken krijg.

DORETHEY: Oh Hein, het is nog maar net vier uur in de middag.

HEIN: Nou en? Al is het vier uur in de morgen. Als ik trek heb, heb ik trek en zorg jij er voor dat die trek overgaat. (*als Dorethey aarzelt*) Begrijpen we elkaar vandaag niet zo goed?

DORETHEY: Eh... ja... ja... Wat wil je hebben, Hein?

HEIN: Drie gebakken eieren met spek en een bal gehakt.

DORETHEY (*giechelt*): Drie gebakken eieren met spek en een bal gehakt. Dat is toch geen combinatie, Hein.

HEIN: Maak jij dat uit? Als ik drie gebakken eieren wil, dan....

DORETHEY (*snel*): Ik vlieg voor je, lieverd. (*rent naar de keuken*)

HEIN: Dat eeuwige gezeur van die vrouwen. En dan haar moeder! Ik heb het op tijd afgekapt, anders had ik haar hier dag en nacht in de kost gehad. Nee, die ouwe caravan, die ik voor weinig geld op de kop heb getikt, voldoet prima. "Je moet lekker op je eigen blijven wonen, moeder", zei ik. Nu heeft ze haar "eigen hokkie." (*grijnst*) Zo lek als een zeef, 's winters niet warm te stoken en zomers bloedheet! En.... het allerbelangrijkste... op ruime afstand van ons en er rijdt geen bus of trein naar toe! (*kijkt na even in het rond, grijnst weer, haalt onder de omgekeerde emmer een fles jenever tevoorschijn, giet de fles halfleeg in het gietertje, zet fles weer onder de emmer, haalt een glaasje uit zijn zak, zet deze op de emmer en schenkt deze vol met de inhoud uit de plantengieter, grijnst weer*) Proost! (*brenkt glaasje naar zijn mond en drinkt, als op dat moment de schuurdeur opengaat en Lydia in de deuropening staat. Ze heeft een overall aan en haar gezicht en handen zitten onder de zwarte veges*)

LYDIA: Pa. Geef me die fles benzine onder die emmer eens aan.

HEIN (*proest de "benzine" uit*): Wat?!

LYDIA (*verbaasd*): Wat is er met jou aan de hand?

HEIN (*spuugt nog even na*): Wat bedoelde jij met een fles benzine? (*stopt glaasje snel terug in zijn zak*)

LYDIA (*tilt emmer op en wijst op de fles*): Deze fles met benzine, heb ik gisteravond onder de emmer gezet, omdat de schuur al dicht was,

toen ik thuis kwam. *(pakt fles op)* Hè! Hij is half leeg!

HEIN *(schijnheilig)*: Zeker verdampt in het zonnetje. Maar wat zei je? Gisteravond? *(dan opgelucht)* Eh... Nee... néééé, die fles heb ik vanochtend op de werkbank in het schuurtje gezet.

LYDIA: Oh, bedankt. *(zet fles neer, loopt naar het schuurtje, draait zich dan weer om)* Wat zit er dan in deze fles, Pa?

HEIN: Eh...Gewoon water natuurlijk, voor de planten! Ga jij nu maar verder met je motor.

LYDIA: Nou, rustig maar. *(loopt naar schuur)*

HEIN *(pakt gieter op, ruikt er aan, krabt aan zijn hoofd)*: Nou weet ik het zelf niet meer. Is dat nou benzine, of is dat nou jenever?

LYDIA *(draait zich om)*: Waar heb jij het over, pa?

HEIN: Eh.... Niets. Je jene... eh... je benzine staat in de schuur. *(Lydia gaat nu de schuur in. Hij pakt het glaasje uit zijn zak, schenkt het half vol, ruikt eerst, proeft dan, grijnst)* Dit is de goeie! *(gaat zitten, schenkt het glaasje weer vol. Op dat moment komt Dorethey op met dienblad)*

DORETHEY: Kijk eens, mannie. Je hapje. *(Hein gooit glaasje snel leeg)*

HEIN *(met gieter en glas in zijn hand, snauwend)*: Je ziet toch dat ik mijn handen vol heb. Zet maar ergens neer.

DORETHEY *(zet dienblad op zijn schoot en pakt, voordat Hein eigenlijk beseft wat ze doet, de gieter uit zijn hand)* Dat zal ik wel doen, hoor.

HEIN: Nee!

DORETHEY: Geniet jij nou maar lekker van je eitjes en je bal gehakt. *(giet de inhoud van het gietertje in de plantenbak, die aan de schuur hangt)* Dan geef ik de planten water.

HEIN: Dorethey! Stop daar mee!

DORETHEY *(verwonderd)*: Had je dat dan zelf willen doen? Dat doe je anders toch ook nooit.

HEIN: Mens! Dat was geen water voor de plantjes, maar... eh..

DORETHEY: Niet? Waarvoor dan wel?

HEIN: Eh... Niets! *(staat woest op, drukt Dorethey het dienblad in haar handen)* En dat voer van jou hoef ik ook niet meer! *(loopt kwaad de keuken in)*

DORETHEY: Heb ik Hein zeker bij zijn gevoelige snaartje geraakt... *(kijkt naar de keukendeur, loopt dan naar de stoel, zet dienblad op omgekeerde emmer)* Nou, die komt de eerste uren niet meer buiten. *(gaat zitten)* Dan kan ik mooi de brief van Gert nog eens lezen. *(kijkt nog even in het rond, haalt dan brief uit bloesje, kijkt weer in het rond, ziet dienblad)* Dat is toch ook zonde! Wordt het eten helemaal koud. *(aarzelt, maar pakt dan bal gehakt en neemt er een hap van, houdt bal in ene hand en brief in andere hand, gaat lezen)* "Lieve Dorethey"... Oooh, Gert kon toch zo mooi schrijven, hè? *(zucht)* Een mooie tijd

was dat, Gert. Wat was ik verliefd.... Maar ja.... ik was ook verliefd op Hein, terwijl... (*schrikt*) Nee, Dorethey, zet dat nou uit je hoofd! Dat mag Hein nooit te weten komen. (*na even zwijmelt ze weer weg*)
Hoe lang is dat nou al weer geleden.... dat je deze brief schreef? (*kijkt naar datum op de brief, zucht*) Ja, jij ging naar Australië en dacht, dat ik je zou volgen. (*dan gaat de poort bij de burens open en komt Frans, beladen met enkele dozen de tuin in*)

FRANS: Goedemiddag.

DORETHEY (*schrikt, weet zich geen raad wat te doen, nerveus, gooit brief op dienblad tussen de eieren en stopt bal gehakt in haar bloesje*): Wat?! (*draait zich om*) Oh... eh.... dag.

FRANS (*kijkt eerst heel verbaasd*): Ik word uw nieuwe buurjongen, denk ik. (*zet dozen neer en geeft een hand*) Frans Balkenstein.

DORETHEY (*nog beduusd*): Oh... eh.. ja. Buurvrouw Draagsma, zal ik dan maar zeggen, hè? (*wijst op stoel*) Ga er even bij zitten. Dan haal ik mijn man. (*roept*) Hein...

FRANS: We komen straks wel even verder praten, mevrouw. Ik moet nu mijn moeder helpen met de spullen uitladen. (*gaat weer door poort af*)

DORETHEY (*roept*): Hein! Hein! Kom eens gauw.

HEIN (*komt op uit de keuken gesneld*): Wat is er?

DORETHEY: De nieuwe burens zijn gearriveerd. Oh, ik hoop toch zo, dat we deze keer leukere mensen naast ons krijgen te wonen.

HEIN: Wat mankeerde er aan de vorige? Prima lui waren dat!

DORETHEY: Erg gezellig waren ze niet, Hein. Ze deden amper hun mond open.

HEIN (*droog*): Dat bedoel ik maar. Prima lui!

DORETHEY: Nou, die jongen lijkt me wel aardig, hoor.

HEIN (*wantrouwend*): Jongen? Welke jongen?

DORETHEY: Nou, die hier naast komt te wonen. Ik heb al kennis met hem gemaakt. Hij bracht hier enkele dozen en....

HEIN (*nog achterdochtig*): Hoe oud is die knaap?

DORETHEY: Hè? Eh... Ik denk net zo oud als onze Lydia.

HEIN (*zucht*): Dan kan ik ook nog op mijn dochter gaan passen! Ik heb al moeite genoeg, om jou in het gareel te houden.

DORETHEY (*reageert hier niet op*): Gezellig! Kan ik misschien eindelijk met mijn buurtjes hier op ons terras zitten.

HEIN (*smalend*): Terras! (*fel*) Er komt niemand in mijn tuin, en als het me effies tegen zit met die gasten, dan knal ik er zo een twee meter hoge schutting tussen!

DORETHEY (*geschrokken*): Hein! Dat kun je niet doen!

HEIN (*kijkt haar aan*): Dat maakt Hein zelf wel uit, ja!

DORETHEY (*zucht*): Maar gezellig een kopje koffie drinken, daar is toch

niets op tegen?

HEIN: Zet dat maar mooi uit je hoofd! Er wordt hier niets “gezellig koffie gedronken.” En over koffie gesproken.... Waar blijft de mijne?

DORETHEY: Waar blijft de mijne? Wat bedoel je?

HEIN: Koffie! Zal ik het spellen? K.O.F.F.I.E...Koffie!!

DORETHEY: Oh, natuurlijk, Hein. *(gaat naar keuken toe)*

HEIN *(ziet brief tussen eieren liggen)*: Wat krijgen we nou! Wat moet die brief van jouw moeder, tussen mijn eieren. *(pakt brief, kijkt weer)* En waar is mijn bal gehakt! *(gooit brief weer op eieren)*

DORETHEY *(zenuwachtig lachend)*: Jouw bal gehakt....? *(aarzelt even, haalt dan bal gehakt uit haar bloesje en strekt haar hand uit naar Hein)* Eh.... Hier, Hein.

HEIN *(woest)*: Wat! *(Dorethey pakt snel dienblad en gaat vlug af, de keuken in, Hein zucht)* De slimste ben je niet. *(grijnst)* Maar het is toch wel een goed wijf. *(dan hoort hij achter de schutting Frans met zijn moeder praten. Net voordat de poort open gaat, schiet Hein snel achter de deur van de schuur, zodat ze hem niet kunnen zien, maar hij hen ook niet)*

FRANS *(weer met dozen op)*: Deze ook maar zolang in de tuin, Mam?

ANNETTE *(nu ook in de tuin)*: Ja, jongen. Doe maar. *(kijkt naar Hein zijn tuin, schrikt)* Ah, wat erg, Frans! Wat een zootje hiernaast! Als de bewoners net zo zijn als hun tuin, dan vrees ik het ergste. *(we zien dat Hein zich achter de deur staat op te winden, maar hij kan niets doen)*

FRANS *(kijkt ook naar de tuin, haalt zijn schouders op)*: Ach, dat zegt toch niets. Misschien hebben ze het wel niet zo breed, of houden ze niet van tuinieren. Maar daarom kunnen ze evengoed wel aardig zijn. Uiterlijk vertoon zegt me niets. Dat heb ik gezien, bij al die zogenaamde vriendjes van u.

ANNETTE *(gepikeerd)*: Frans! Zo kan het wel weer, hè? We hebben het daar de laatste weken genoeg over gehad en ik heb je beloofd, dat ik het voorlopig een tijdje rustig aan zou doen. En vergeet niet, dat ik het voor jou doe.... Jij hebt ook recht op een vader.

FRANS *(smalend)*: Een vader! Mam, ik hoef nu geen vader meer, hoor. Toen ik nog een kind was, ja. Maar toen had je er geen een voor me beschikbaar. Misschien dat ik later wel zelf op zoek ga naar mijn echte vader.

ANNETTE: Liever niet!

FRANS: Waarom niet?

ANNETTE: Hij heeft me in de steek gelaten, toen jij nog niet geboren was. En ik heb hem daarna nooit meer gezien, of iets van hem vernomen. *(staart voor zich uit)*

FRANS: Nou ja, we zien wel. Ik ga verder met sjouwen, want anders ben

ik vannacht nog bezig.... (*Annette staart nog steeds*) Hallo! Waar zit je met je gedachten?

ANNETTE: ...Hè? Oh... eh...

FRANS (*zucht*): Ik weet weer genoeg! Mannen! (*loopt poort uit*)

ANNETTE (*zuchtend*): Heb ik misschien ook rechten? Een zoon is leuk, maar... een kerel is me ook wat waard. (*werpt nog blik op de tuin van Hein*) Echt een zootje, die tuin! Die vent zal wel zo lui zijn als de nacht. (*draait zich om naar de poort*)

HEIN (*kwaad*): Je zal... (*stopt verschrikt*)

ANNETTE: (*kijkt in het rond*): Riep jij, Frans? (*haalt schouders op, gaat dan de poort uit, op hetzelfde moment komt Dorethey op uit de keuken*)

DORETHEY (*met koffie op*): Koffie, Hein. (*ziet Hein achter de deur staan*) Wat ben jij daar aan het doen?

HEIN: Wat denkt dat mens wel! Eh.... Ik zocht mijn... eh...

DORETHEY: Nou...? Over welk "mens" heb jij het?

HEIN (*bromt*): Niets! Ja, ik hoef je toch zeker niet alles uit te leggen, wat ik doe. (*dan fel*) En ik wil niet, dat jij contact zoekt, met dat nieuwe mens van hiernaast!

DORETHEY: Je kent haar niet eens. Misschien is ze wel hartstikke aardig. Of... heb je haar al ontmoet?

HEIN: Je denkt zeker, dat ik hier op wacht ga staan, om haar te ontmoeten.

DORETHEY: Nee, natuurlijk niet. Maar het kon toch zijn, dat je haar gezien hebt.

HEIN: Ik heb haar niet gezien, maar wel gehoord. En dat was niet best...

DORETHEY (*nieuwsgierig*): Oh, vertel eens, Hein.

HEIN: Dat mens is voor geen meter te vertrouwen. Neem dat van mij aan.... (*geheimzinnig*) Een O.M.Z.V.- geval...

DORETHEY: Een wat!

HEIN: Een O.M.Z.V.! (*als Dorethey hem aanstaart*) Een Ongehuwde Moeder Zonder Vent!

DORETHEY: ...Oh. (*denkt na*) ...Een ongehuwde vent zonder moeder?

HEIN (*kwaad*): Nee! Een Ongehuwde.... Ach, laat ook maar! In ieder geval schijnt ze gek op kerels te zijn. Dus kijk maar uit.

DORETHEY: Uitkijken? Ik? Ik ben toch geen man?

HEIN (*neemt haar uitgebreid op, dan sarcastisch*): ... Nee... iets vrouwelijks heb je wel.

DORETHEY (*verontwaardigd*): Nou ja! (*Frans komt weer de poort door, met enige hengels*)

FRANS: Dag, meneer.

DORETHEY: Oh, Hein. Kijk, dat is hem nou. (*kijkt naar de hengels*) Je

kan het best goed met hem vinden, want hij lijkt ook wel van vissen te houden. *(tot Frans)* Kom er gezellig bij, jongen. Ik heb koffie zat. En roep je moeder ook meteen. HEIN: Nee!

DORETHEY: Waarom niet? Jij altijd met je vooroordelen. Kom maar, Frans.

HEIN: Dan drink je maar alleen koffie met die gasten! *(gaat keuken in)*

FRANS *(aarzelend)*: Het lijkt me beter, dat we de kennismaking maar even uitstellen, mevrouw. Uw man lijkt me niet in de juiste stemming. Hebben we soms iets verkeerd gedaan?

DORETHEY: Ach, trek je niets van mijn man aan. Hij is gerust wel aardig hoor. *(zucht)* Zo af en toe. *(op dit moment komt Lydia nieuwsgierig om de hoek van de schuur kijken, ze wordt door niemand opgemerkt)* Nou, ik ben blij, dat we weer buurtjes krijgen, hoor. Heb je nog meer broers en zusters?

FRANS: Nee, ik ben enigst kind en woon alleen met mijn moeder.

DORETHEY: Oh ja... natuurlijk, je bent zo'n... eh.... V.Z.M.- geval.

FRANS: Wat voor geval!

DORETHEY: Nou... een Vent Zonder Moeder, of zo iets... Heb je echt geen vader meer?

FRANS: Heb ik nooit gehad! Nou ja, ik zal er wel een hebben gehad natuurlijk, maar ... eh ...nooit gekend.

DORETHEY: Oh... eh... ja... Nu begrijp ik wat Hein bedoelde... denk ik. *(dan snel)* Wij hebben een dochter van jouw leeftijd. Lydia heet ze. Ze zit in de schuur. *(beiden draaien hun gezicht nu naar de schuur, maar Lydia is net daarvoor weggedoken)* Lydia! *(van achter de poort horen we Annette)*

ANNETTE: Frans! Kom nou. We zijn nog lang niet klaar.

FRANS: U hoort het. Het vaderland wacht... nou ja, in mijn geval het moederland!... Ik word weer aan mijn plichten herinnerd. Ik zie u nog wel. *(gaat poort af)*

DORETHEY *(mijmerend)*: Leuke knul.

HEIN *(stond al die tijd om hoek van keukendeur)*: Niks leuke knul! *(komt tuin in)* Na één minuut, ga jij mijn dochter al verkwanselen aan die gozer!

DORETHEY: Ik vind het alleen maar leuk, dat er iemand komt te wonen van haar leeftijd. Heeft ze iemand om mee...

HEIN: Mee te spelen? Mens, gebruik je verstand! Als ze op die leeftijd met elkaar gaan spelen, dan.... Dan ben ik binnen negen maanden opa. *(bromt)* Had ik maar een zoon, dan had ik al die ellende niet. *(op dat moment komt Lydia uit de schuur)*

LYDIA: Leuk, om dat te horen, pa!

DORETHEY: Oh, Lydia. Er komt hiernaast een...

HEIN: Er komt hiernaast helemaal niets. En zeker niet voor mijn dochter!

LYDIA (*kijkt haar vader aan*): Wat is niet voor uw dochter?

HEIN: Die lapzwanen die hier naast ons komt te wonen.

LYDIA: Oh, nee? Mag ik daar zelf over oordelen? Misschien vind ik die jongen wel helemaal te gek.

HEIN: Wat!

DORETHEY: Oh, heb je hem gezien? Echt iets voor jou.

HEIN (*na-afwend*): "Echt iets voor jou!" (*tot Dorethey*) Als het aan jou ligt, dan hebben we morgen al een bruiloft!

LYDIA: Stel u niet zo aan, pa. (*plagend*) Maar... ik heb er trouwens wel de leeftijd voor, hoor.

DORETHEY: Ooooh! Ik wist het! Ik wist het! Liefde op het eerste gezicht.

LYDIA: Ja, hallo! Dat is mam weer. Je moet niet zo veel naar die TV-programma's kijken. (*geeft haar vader een klap op zijn schouder*) En jij moet niet zo nieuwsgierig zijn.

HEIN: Wat nieuwsgierig?

LYDIA: Dacht je dat ik niet door had, dat je de nieuwe burens stond af te luisteren.

HEIN: Ik?... Eh... die lui interesseren me geen fluit!

LYDIA: Nou, kom op "brombeer." Help me even een handje, met het kleppenstellen van mijn motor.

HEIN (*opgelucht*): Dat is beter werk. Hou jij je maar bij je motor, kind. Kom op. (*gaat schuur in. Op dat moment komt Frans weer de tuin in met enkele dozen. Hij ziet Lydia en weet met zijn houding geen raad. Terwijl hij haar aan blijft staren, loopt hij verder, hij struikelt en laat de dozen vallen*)

FRANS (*schaamt zich*): Oh... eh.... Dag. (*wil dozen oppakken, kijkt ondertussen naar Lydia*)

LYDIA: (*lacht*): Hallo. Gaat het?... Wacht, ik help je wel. (*loopt naar hem toe, wil hem een hand geven*) Ik ben...

HEIN (*vanuit schuur*): Lydia!

LYDIA: Ja, ik kom er aan. Even de buurjongen helpen. (*pakt met groot gemak de dozen op, waar Frans juist mee liep te sjouwen*) Waar moeten ze staan? (*Frans staart met open mond naar haar*)....Hallo! Ben je er nog?

FRANS (*bij positieven, lacht verlegen*): Ja... eh.... Bedankt.

LYDIA: Oh, kleine moeite, hoor. Als ik jullie soms kan helpen met sjouwen, dan zeg je het maar, hoor.

FRANS: Nou, graag!

HEIN (*bij de deur van de schuur*): Lydia!

LYDIA: Ik kom er aan! (*tot Frans*) Wil je mijn monster zien?

FRANS: Je vader?

LYDIA (*schiet in de lach*): Nee, joh! Mijn motor.

FRANS: Oh. Nou, als je vader het niet erg vindt, dat ik kom kijken.

LYDIA: Natuurlijk niet. Kom. (*samen lopen ze naar de schuur*)

DORETHEY (*wrijft zich in de handen*): Dat wordt nog wel wat, tussen die twee.

HEIN (*gaat breed in schuuropening staan, nors tot Lydia*): Dus jij dacht iedereen maar in het schuurtje te kunnen laten? (*doet deur achter hem dicht en op slot*) Mooi niet, dus! (*steekt sleutel in zijn zak en gaat in stoel zitten en kijkt strak voor zich uit*)

LYDIA: Nou ja! (*loopt naar haar vader en steekt haar hand uit*) Geef op die sleutel, pa. (*Hein blijft strak voor zich uit kijken*) Pa!

DORETHEY: Ze wil die jongen alleen maar haar motor laten zien, Hein.

HEIN (*bars*): Het begint met de motor te laten zien en dan volgt al gauw de rest!

DORETHEY: Hein!

LYDIA (*laaiend*): En dat zegt mijn eigen vader! Wat denkt u wel van mij?

FRANS (*kijkt Hein heel even aan en mompelt wat*): Ik heb het erg druk.... ik ga maar weer. (*door poort af*)

LYDIA (*opstandig kijkend naar haar vader*): Nou, dan laat je die schuur toch dicht! (*roept*) Ik help jullie wel! (*gaat achter Frans aan de poort uit*)

DORETHEY: Dat was niet aardig van je, Hein. En zeker niet tegen m'n dochter.

HEIN: Jouw dochter! Is er misschien ook wat van mij bij?

DORETHEY: Eh... Nou ja... Ik...

HEIN: Juist! En omdat het ook mijn dochter is, zal ik er voor zorgen dat ze goed terecht komt. Als het aan jou ligt, huw je haar aan Jan en alleman uit.

DORETHEY: Dat is niet waar!

HEIN: En daarom, ben ik ook niet van plan aardig te zijn, tegen die nieuwkomers. Hij blijft met z'n poten van Lydia af.

DORETHEY (*schudt haar hoofd*): Hein... Hein. Geef die mensen toch een kans. Die vrouw is misschien best een goed mens. Wacht nou eerst maar af, tot je haar gezien hebt.

HEIN: Ik hoef haar niet te zien. Ik heb nu al een hekel aan haar!

DORETHEY (*zucht*): Wat ben je toch soms een moeilijke man, Hein. (*gaat keuken in, neemt koffiekkan weer mee*)

HEIN: Dat zal wel. (*gaat naar schuur, opent de deur. De poort gaat open en Annette komt de tuin in*)

ANNETTE: Frans? (*ziet Hein bij schuur staan*) Oh... goeiendag.

HEIN (*zonder om te draaien, nors*): Niks goeiendag. (*loopt meteen de schuur in*)

ANNETTE (*zucht*): Nou, dat kan gezellig worden.

HEIN (*weer uit schuur*): Dat heb je dus goed gezien. (*hij draait zich om naar haar*) Ik zal je meteen maar vertellen, hoe...

(*stopt abrupt, met open mond staart hij naar haar*)

ANNETTE (*schrikt, staart ook naar hem, even sprakeloos*): Nee, hè!

HEIN (*na even*): Ja... ik vrees van wel.

ANNETTE: Ben... ben jij... Hein Draagsma niet?

HEIN (*knikt*): En jij... ben jij Annette Balkenstein niet?

ANNETTE: Mijn God! Het is niet waar!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto